08/07/2022

Miron Barnovschi, primul domn martir al românilor, pomenit la Dragomirna, unde ar fi vrut să fie îngropat

Mănăstirea Dragomirna și-a pomenit sâmbătă unul din ctitori, pe Miron Barnovschi, primul domnitor martir al românilor, decapitat în 2 iulie 1633 la Istanbul după ce a refuzat să se lepede de Ortodoxie.

Arhim. Nectarie Clinci, exarh de zonă, a resfințit troița de la izvorul mănăstirii și a oficiat slujba Parastasului pentru domnul martir în biserica mănăstirii.

Au mai participat Radu Constantin Reziuc, primarul comunei Mitocu Dragomirnei, alte oficialități locale și credincioși veniți să aducă un omagiu celui care a realizat numeroase ctitorii și danii în numai trei ani de domnie.

Obștea mănăstirii a mers în procesiune cu cruci și prapuri, cățui și candele aprinse la izvorul și troița mănăstirii, unde a fost oficiată Slujba sfințirii celei mici a apei și a fost binecuvântată troița, care are hramurile „Pogorârea Sfântului Duh” și „Sfântul

Proroc Ilie”.

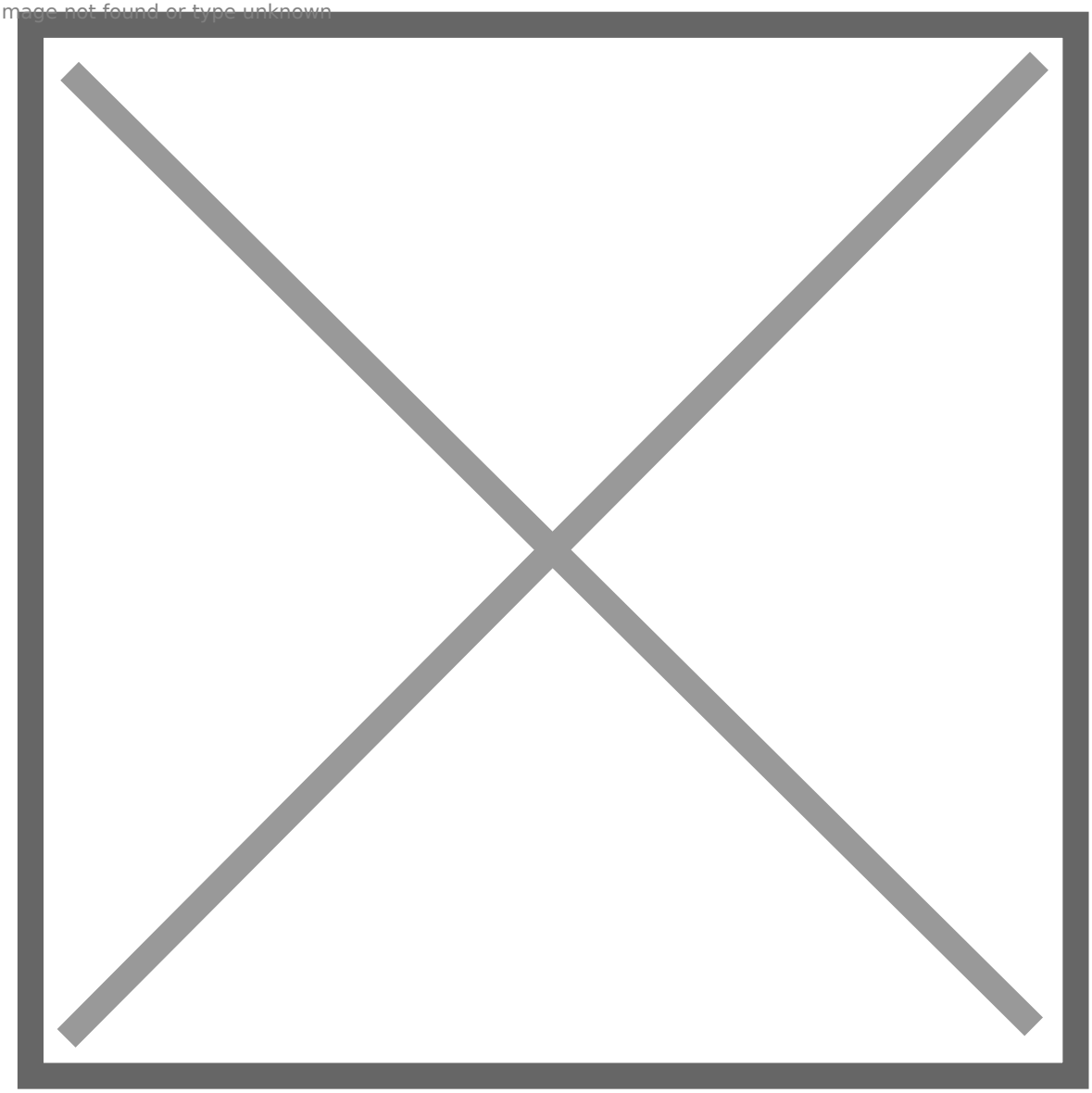
În continuare a fost oficiată o slujbă de pomenire pentru sufletul domnului și familia acestuia în biserica cu hramul „Pogorârea Sfântului Duh” a Mănăstirii Dragomirna, moment urmat de lansarea lucrării „Miron Barnovschi – Voievod rugător și ctitor jertfitor”, publicată la Editura Crimca a Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților.

Corul Psaltic „Crinii țarinii” al Mănăstirii Dragomirna a interpretat apoi o Baladă dedicată domnului martir.

„Acest mare domnitor, Miron Barnovschi, se distinge între domnitorii veacului al XVII-lea, Gheorghe Șincai considerându-l cel mai vestit român”, a spus Arhim. Nectarie Clinci.

Exarhul de zonă a mai citat din cronica lui Miron Costin, care descria astfel activitatea domnitorului: „Mănăstiri şi beserici câte au făcutu, aşea în scurtă vreme, nice unu domnu n-au făcutu. Făcut-au alţi domni şi mai multe, iară cu mai îndelungate vremi, în 40 de ani unii, alţii în 20, iar elu în trei ani.”[1]

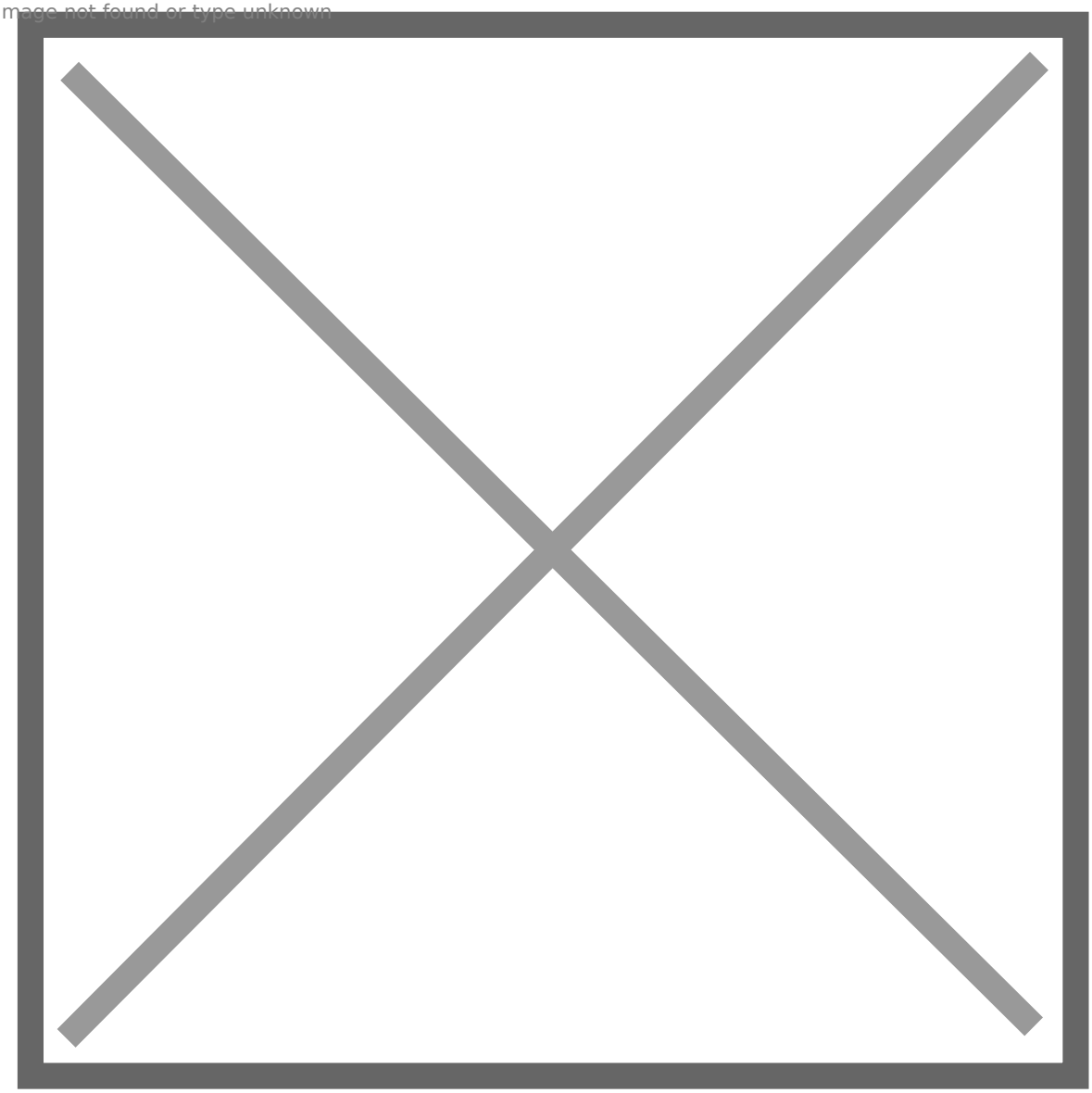
Image not found or type unknown

În 1627, Domnitorul Miron Barnovschi a împrejmuit cu ziduri groase de apărare Mănăstirea Dragomirna, în care și-ar fi dorit să-și doarmă somnul de veci. El a mai ctitorit Biserica Sf. Ioan din Iași și Mănăstirile Bârnova și Hangu.

„Într-o vreme când, din cauza ingerințelor impuse de Poarta Otomană, nu mai era permisă construirea de cetăți, când vechile cetăți moldovenești de graniță erau demult căzute în mâinile turcilor, constanta fortificare a bisericilor, precum și zidirea marelui ansamblu întărit al Dragomirnei exprimă o gândire precisă, un program politic fără echivoc”, subliniază stavrofora Maria Magdalena Gherghina, în cartea dedicată domnitorului.

Image not found or type unknown

„Obștea Sfintei Mănăstiri Dragomirna dorește să-l primească pe Miron Barnovschi acasă, acolo unde și-a dorit să-i fie așezate osemintele. Smerit, așa cum s-a dovedit a fi în timpul domniei lui, cu siguranță îi va ocroti și îi va ajuta pe toți românii care își vor înălța gândurile și rugile către dânsul. Nobila figură a lui Miron Barnovschi, personaj atât de asemănător prin zelul cultural și prin tragicul sfârșit cu Sfântul Constantin Brâncoveanu, ne împodobește acum doar cărțile de istorie, dar nădăjduim că în curând va împodobi și sinaxarul Bisericii Ortodoxe Române”, mai scrie stareța Mănăstirii Dragomirna.

Miron Barnovschi ar fi putut să-și petreacă restul vieții în confortul moșiei sale din Polonia, dar s-a dus la Istanbul, unde a căzut pradă intrigilor, pentru că poporul din Moldova îi cerea să fie din nou domnitor.

Ulterior, Domnitorul Vasile Lupu a adus osemintele lui în țară, dar locul

mormântului a rămas necunoscut până în 1996, când săpături făcute la Biserica

udiu introductiv, note, comentarii,
ureşti, 1958, p. 103.

© arhiepiscopiasecuvi

© arhiepiscopiasucevei

Foto credit: Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților / Irina Ursachi

basilica.ro